

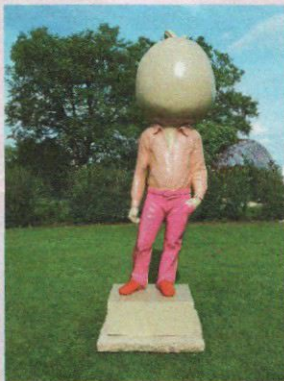
EXPO

Hoe is het om een levend beeld-houwwerk te zijn? Dat wilden we wel eens te weten komen tijdens een bezoek aan het Middelheimmuseum, meer bepaald de expo *Wear Me Out* van Erwin Wurm. De Oostenrijker ontwierp in samenwerking met Walter Van Beirendonck misvormde en felgekleurde pakken. Het hoofd van de dragers ervan is volledig ingepakt. In het Braempaviljoen moeten ze een half uur immobiel zitten op tot zetels herwerkte kasten. Ondertussen krijgen de sculpturen enkele glazen sterke drank te verwerken.

Blind en stomdronken, en dat voor de kunst. Hoe zou dat nu voelen? Is het een andere ervaring dan pakweg mascotte te spelen of pluchen animatiefiguur in een pretpark? Jammer

genoeg konden we het niet vragen. Deze liveperformance vindt maar twee keer meer plaats, een keer in augustus en een keer in september. Afzien voor de kunst? Niet meer dan eens in de maand.

Dat je als bezoeker zomaar de sterke drank uit de kast mag nemen, is een leuke verrassing. Iets zegt ons wel dat de verantwoordelijken binnenkort wijn in water zullen veran-

'Verwondering en vervorming.'

deren. Maar toch: het laatste glas uit de jeneverfles smaakte ons. Wurm verwondert, en net als de surrealisten werkt hij daarbij rond vervorming. Voor *Misconceivable* ontwierp hij een gebogen boot, die boven het water hangt. 'Wat doet die boot hier, meneer?' vraagt een scholier aan zijn leraar. 'Varen alvast niet, hé jongen.' Grappig. Maar niet alle beelden van Wurm doen je glimlachen. Naast alledaagse voorwerpen, wurmt Wurm graag lichamen in een ongemakkelijke, claustrofobische positie. Gevangen in de eigen kledij, tracht menige sculptuur zich in het museum een weg naar buiten te wringen.

Wurm is echter op zijn sterkst wanneer hij die alledaagse voorwerpen menselijke eigenschappen geeft. *Fat House* is daarbij voor ons een werk buiten categorie. Een soort Hansje-en-Grietjehuis, wit met een rood dak, lijdt aan obesitas. Een intrigerend zicht. Je

eigen, typisch Westerse oraliteit en de daarbij horende papperigheid, wordt je in het gezicht geduwd. Binnen speelt een filmpje. Het huis kan er mond en ogen op bewegen, en filosofeert over wat het is om half huis, half kunstwerk te zijn.

Grappig, confronterend, verwonderlijk: Wurm bespeelt in het Middelheimmuseum het hele gamma. Je moet erheen, vinden wij. En ga zeker na de lange wandeling iets drinken in de circustent annex bar. Als orale westerling heb je dat dan immers verdiend.

(Ive Van Orshoven)

T.e.m. 25/9.

**Middelheimmuseum,
Middelheimlaan 61,
2020 Antwerpen.**

Di t.e.m. zo van 10u tot 19u.

Info: www.middelheimmuseum.be.